

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 28 stycznia 2022 r.

Druk nr 624

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 47. posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2022 r. ustawę

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin.

Z poważaniem

(-) Elżbieta Witek

U S T A W A

z dnia 27 stycznia 2022 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32:
 - a) w ust. 3:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „przed pierwszą wypłatą wynagrodzenia w roku podatkowym”,
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie otrzymuje emerytury lub renty za pośrednictwem płatnika albo otrzymuje emeryturę lub rentę za pośrednictwem płatnika i złożył wniosek, o którym mowa w art. 34 ust. 2a;”;
 - b) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Jeżeli podatnik złoży płatnikowi oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, płatnik odlicza kwotę stanowiącą 1/12 kwoty zmniejszającej podatek, najpóźniej od miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymał to oświadczenie.”;
- 2) w art. 38 po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. Przepisów ust. 2–2b nie stosuje się w odniesieniu do zaliczek na podatek od przychodów z tytułów określonych w art. 12 oraz od zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, pobranych przez płatników w miesiącach objętych oświadczeniem, o którym mowa w art. 33b ust. 2 zdanie drugie ustawy o rehabilitacji zawodowej.”;
- 3) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64 i 138.

„Art. 53a. 1. Zaliczki na podatek dochodowy za miesiące od lutego do grudnia 2022 r. od przychodów określonych w art. 31 i art. 34 ust. 1 oraz z umów zlecenia określonych w art. 13 pkt 8 płatnik nie pobiera i nie wpłaca w terminach, o których mowa w art. 31, art. 38 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1, w części stanowiącej nadwyżkę:

- 1) kwoty zaliczki na podatek dochodowy od tych przychodów obliczonej zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w brzmieniu obowiązującym w dniu, w którym zaliczka jest pobierana, nad
- 2) kwotą zaliczki na podatek dochodowy od tych przychodów obliczoną zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2021 r., pomniejszoną o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Nadwyżkę zaliczki niepobraną i niewpłaconą na podstawie ust. 1 płatnik pobiera odpowiednio od przychodów określonych w art. 31 i art. 34 ust. 1 oraz z umów zlecenia określonych w art. 13 pkt 8 uzyskanych w miesiącu, w którym wystąpiła ujemna różnica między:

- 1) kwotą zaliczki na podatek dochodowy od tych przychodów obliczoną zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w brzmieniu obowiązującym w dniu, w którym zaliczka jest pobierana, a
- 2) kwotą zaliczki na podatek dochodowy od tych przychodów obliczoną zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2021 r., pomniejszoną o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2021 r.

– przy czym poboru tej nadwyżki zaliczki dokonuje się do wysokości tej ujemnej różnicy.

3. W przypadku gdy nadwyżka zaliczki obliczona zgodnie z ust. 1 nie została pobrana w całości na podstawie ust. 2, płatnik pobiera pozostałą część nadwyżki zaliczki odpowiednio od przychodów określonych w art. 31 i art. 34 ust. 1 oraz z umów zlecenia określonych w art. 13 pkt 8 w kolejnych miesiącach 2022 r., w których wystąpi różnica obliczona zgodnie z ust. 2.

4. Przy obliczaniu zaliczki na podatek dochodowy, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, płatnik uwzględnia koszty uzyskania przychodów i kwotę stanowiącą 1/12 kwoty zmniejszającej podatek zgodnie z przepisami niniejszej

ustawy, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2021 r., o ile na moment obliczania tej zaliczki płatnik jest uprawniony do ich stosowania.

5. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio do nadwyżki zaliczki niepobranej za styczeń 2022 r., której termin pobrania został przedłużony na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 50 Ordynacji podatkowej.

6. Płatnik przekazuje nadwyżkę zaliczki, o której mowa w ust. 1 i 5, w terminie określonym dla przekazania zaliczki na podatek dochodowy od przychodów, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 3, nie później jednak niż w terminie do dnia 20 stycznia 2023 r.

7. Przepisy ust. 1–6 mają zastosowanie do zaliczek na podatek dochodowy pobieranych w miesiącu, w którym podatnik uzyskał od płatnika przychody określone w art. 31 lub art. 34 ust. 1 lub z umów zlecenia określonych w art. 13 pkt 8 w wysokości nieprzekraczającej 12 800 zł, przy czym limit ten stosuje się odrębnie dla każdego źródła tych przychodów.

8. W przypadku gdy płatnik pobrał zaliczkę na podatek dochodowy w części odpowiadającej nadwyżce obliczonej zgodnie z ust. 1 i nie przekazał tej zaliczki na rachunek urzędu skarbowego, niezwłocznie zwraca tę nadwyżkę podatnikowi.

9. W przypadku gdy podatnik uzyskujący przychody od płatnika, który nie odlicza kwoty stanowiącej 1/12 kwoty zmniejszającej podatek, złożył temu płatnikowi sporządzony na piśmie wniosek o nieprzedłużanie terminów, o których mowa w art. 31, art. 38 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1, przepisów ust. 1–8 nie stosuje się najpóźniej od miesiąca następującego po miesiącu, w którym płatnik otrzymał ten wniosek.

10. Zwalnia się płatnika z obowiązku poboru i wpłacenia nadwyżki zaliczki, o której mowa w ust. 1 i 5, niepobranej do dnia 31 grudnia 2022 r. w części, w jakiej nie została pobrana ze względu na niewystąpienie różnicy obliczonej zgodnie z ust. 2–4.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2021 r. poz. 573 i 1981) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 33:
 - a) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) ze środków, o których mowa w art. 31 ust. 3 pkt 1 lit. b oraz art. 33b ust. 1;
- 2) z części zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z odrębnymi przepisami, z tym że za dzień uzyskania tych środków uznaje się ostatni dzień miesiąca wypłaty wynagrodzeń;”
- b) ust. 4c otrzymuje brzmienie:
- „4c. Uzyskane w danym roku kalendarzowym środki funduszu rehabilitacji pochodzące ze zwolnień, o których mowa w art. 31 ust. 1, kwoty pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, oraz środki, o których mowa w art. 33b ust. 1, które nie zostały wykorzystane w terminie do dnia 31 grudnia następnego roku, podlegają wpłacie do Funduszu.”;
- 2) po art. 33a dodaje się art. 33b w brzmieniu:
- „Art. 33b. 1. Na wniosek dysponenta zakładowego funduszu aktywności albo funduszu rehabilitacji Fundusz przekazuje, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, na rachunek bankowy, o którym mowa w art. 29 ust. 3a¹ albo art. 33 ust. 3 pkt 2, miesięczne środki w wysokości równej iloczynowi stanu zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych dysponenta oraz 4% kwoty najniższego wynagrodzenia.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, nie podlegają łączeniu z uprawnieniami, o których mowa w art. 38 ust. 2 i 2a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.²⁾). Warunkiem otrzymania miesięcznych środków określonych w ust. 1 jest złożenie Prezesowi Zarządu Funduszu oświadczenia dysponenta zakładowego funduszu aktywności albo funduszu rehabilitacji o wyborze tego uprawnienia za poszczególne miesiące przypadające do końca danego roku, zawartego we wniosku, o którym mowa w ust. 1, składanym pierwszy raz w danym roku.
3. Przepis ust. 1 stosuje się do wniosków złożonych w okresie 5 lat, licząc od końca roku, w którym dysponent utracił status zakładu pracy chronionej, jeżeli spełnia warunki określone w art. 33 ust. 7b.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138 i

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy ten wniosek.

5. Stan zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, ustala się w wartościach przeciętnych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, stosując wyłączenia ze stanów zatrudnienia określone w art. 21 ust. 5, a w przypadku dysponentów funduszu rehabilitacji – również art. 28 ust. 3.

6. Status dysponenta funduszu rehabilitacji lub zakładowego funduszu aktywności ustala się według stanu istniejącego w ostatnim dniu każdego miesiąca, którego dotyczył wniosek, o którym mowa w ust. 1.

7. Prezes Zarządu Funduszu może przeprowadzać kontrole dysponenta funduszu rehabilitacji lub zakładowego funduszu aktywności, który otrzymał środki, o których mowa w ust. 1, w zakresie prawidłowości realizacji przepisów ust. 1–6 lub wykonania obowiązku przewidzianego w ust. 8.

8. Dysponent funduszu rehabilitacji lub zakładowego funduszu aktywności, który otrzymał środki określone w ust. 1, dokonuje wpłaty na Fundusz w wysokości kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy nienależną lub zawyżoną kwotą środków, o których mowa w ust. 1, a prawidłowo obliczoną kwotą tych środków, w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym te okoliczności zostały ujawnione w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 7, lub czynności sprawdzających, o których mowa w art. 272 Ordynacji podatkowej. Jeżeli łączna wysokość wpłaty nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, potrąca się ją z wypłat środków, o których mowa w ust. 1, za kolejne 3 miesiące, a kwota wpłaty w części niepotrąconej z tych wypłat podlega niezwłocznej wpłacie na Fundusz.

9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawierający w szczególności informacje o składającym wniosek pracodawcy, zatrudnionych przez niego pracownikach i osobach wykonujących pracę nakładczą, wnioskowaną kwotę, rachunek bankowy pracodawcy, a także oświadczenie pracodawcy o zgodności wniosku ze stanem faktycznym i prawnym. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego udostępni wzór wniosku w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego ministra.”;

3) w art. 34 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób przeprowadzania kontroli przez organy upoważnione do kontroli na podstawie art. 6c ust. 2 pkt 1 i 2, art. 22a, art. 25d ust. 1, art. 26a ust. 10, art. 30 ust. 3b, art. 33b ust. 7 i art. 34 ust. 5, uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitej procedury kontroli oraz prawidłowego przebiegu kontroli.”;

- 4) w art. 46a w ust. 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) na zadanie, o którym mowa w art. 33b, w kwocie nie większej niż 150 mln zł corocznie”;

- 5) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wpłat, o których mowa w art. 21 ust. 1, art. 22b, art. 23, art. 29 ust. 3a¹, 3b, 3c i 3g, art. 31 ust. 3 pkt 1 lit. a, art. 33 ust. 4a, 4a¹, 4c, 7 i 7a oraz art. 33b ust. 8, a także wpłat, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret pierwsze ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 5a–5d oraz art. 49a i art. 49b, przepisy Ordynacji podatkowej, z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tej ustawie przysługują Prezesowi Zarządu Funduszu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. z 2020 r. poz. 452) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł działu VII otrzymuje brzmienie:

„Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe”;

- 2) w dziale VII po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Przepisy epizodyczne

Art. 22a. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 30 listopada 2022 r. przy ustalaniu stawki podatku za tonę wydobytej miedzi, o której mowa w art. 7 ust. 2, stosuje się następujący wzór:

$$\text{stawka podatku} = [0,033 \times \text{średnia cena miedzi} + (0,001 \times \text{średnia cena miedzi})^{2,5}] \times 0,6.$$

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 30 listopada 2022 r. przy ustalaniu stawki podatku za kilogram wydobytego srebra, o której mowa w art. 7 ust. 4, stosuje się następujący wzór:

stawka podatku = $[0,125 \times \text{średnia cena srebra} + (0,001 \times \text{średnia cena srebra})^4] \times 0,6$.”.

Art. 4. Oświadczenia, o których mowa w art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożone według wzoru ustalonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.

Art. 5. 1. Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przekazuje środki, o których mowa w art. 33b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, za miesiąc począwszy od stycznia 2022 r.

2. Wnioski, których termin złożenia określony zgodnie z art. 33b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2 upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składa się w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 34 ust. 9 oraz art. 49 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34 ust. 9 oraz art. 49 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. 1. W latach 2023–2032 limit wydatków budżetu państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi łącznie 1 500 000 tys. zł, z tego w:

- 1) 2023 r. – 150 000 tys. zł;
- 2) 2024 r. – 150 000 tys. zł;
- 3) 2025 r. – 150 000 tys. zł;
- 4) 2026 r. – 150 000 tys. zł;
- 5) 2027 r. – 150 000 tys. zł;
- 6) 2028 r. – 150 000 tys. zł;
- 7) 2029 r. – 150 000 tys. zł;
- 8) 2030 r. – 150 000 tys. zł;
- 9) 2031 r. – 150 000 tys. zł;
- 10) 2032 r. – 150 000 tys. zł.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący, polegający na zablokowaniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Elżbieta Witek

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....